

ותתיר עליהם הנחש בגלוי לעיניהם, ויתקדש שמי. זהו שפתוב (במדבר כז) להקדישני במים לעיניהם. מהו לעיניהם? בגלוי. פדבר שנזדווגו בהם בגלוי.

בא וראה, כך ראה דוד, שפתוב (תהלים קכד) לולי ה' שהיה לנו בקום עלינו אדם - זה פרעה. אזי עבר על נפשנו המים הזדונים - כמו שאמרנו. וכתוב (שם) נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים וגו'.

אמר רבי אבא, מה ראה משה באותה שעה? אלא ישראל היו דוחקים למשה תנה לנו מים. נתיעץ משה ואמר: הקדוש ברוך הוא אמר לי לעמד בנחש, ואני רואה שאין גזרה לנחש במים, שאין יכלתו אלא בעפר, שפתוב (בראשית א) ועפר תאכל כל ימי חייו. משמע שעפר יאכל וישמיד כל ימיו, אבל במים לא. וישראל דוחקים אותי, ואף על גב שיעשה נס, לא יעשה במקום זה, אלא כשנחנק, נחנק בעפר ולא במים, שפתוב (שמות ד) וישלכהו ארצה ויהי לנחש. וצור נחנק בזה, במים, במרה, וכבר עשה נס. טוב שאעשה בזה, שנעשה נס אחר. מיד - ויך את הסלע במטהו פעמים. אמר לו הקדוש ברוך הוא: משה, יען לא האמנתם בי להקדישני, שחשבתם שלא יכול הנחש במים, לכן לא תביאו. (ומסך אשר הכית בו את היאור כו', מה הטעם? משום שמחנק בנסיים היה, והשם הקדוש העליון רשום בו.)

פרשת יתרו

אנכי ה' אלהיך (שמות כ), בפסוק הזה שאל רבי ייסא, הקטן שמן החברים, מרבי שמעון בן יוחאי, ואמר לו, יש לי לשאל שאלה אחת ממך ומשפש לי בלבי, ואני פוחד מלשאל ממך, ואמרת, אם נשאל - פוחד אני שמא

לעיניהם, ויתקדש שמי. הדא הוא דכתיב, (במדבר כז יד) להקדישני במים לעיניהם. מהו לעיניהם. בגלוי. פדבר שנזדווגו בהם בגלוי. תא חזי, הכי חמא דוד, דכתיב (תהלים קכד א) לולי ה' שהיה לנו בקום עלינו אדם, זה פרעה. אזי עבר על נפשנו המים הזדונים, כדאמרין. וכתוב (שם קכד ד) נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים וגו'.

אמר רבי אבא, מה ראה משה באותה שעה, שלא עשה בנחש. אלא ישראל היו דוחקים למשה תנה לנו מים, נתיעץ משה ואמר, קודשא בריך הוא אמר לי לעמד בנחש, ואנא חמי דאין גזירה לנחש במים, דאין יכולתו אלא בעפר, דכתיב (בראשית א יד) ועפר תאכל כל ימי חייו, משמע דעפרא ייכול וישיצי כל יומיו, אבל במיא לא. וישראל דחקין לי, ואף על גב דייעביד ניסא, לא יעביד באתר דא, אלא כד אתחנק, אתחנק בעפרא, ולא במיא. דכתיב (שמות ד ג) וישליכהו ארצה ויהי לנחש. וצור כדא אתחנק, במיא, במרה, וכבר עבד ניסא. טוב דאעביד בהאי, דאתעביד ניסא אחרא. מיד ויך את הסלע במטהו פעמים, אמר ליה קודשא בריך הוא, משה יען לא האמנתם בי להקדישני, דחשבתון דלא יכיל נחש במים, לכן לא תביאו. (ומסך אשר הכית בו את היאור כו' מאי טעמא משום דמחנק בנסיין הוה ושמא קדישא עלאה רשימא ביה).

פרשת יתרו

אנכי ה' אלהיך, בהאי פסוקא שאל רבי ייסא זעירא דמן חבריאי מרבי שמעון בן יוחאי, ואמר ליה, אית לי למשאל שאילתא חדא מינה, ומשבשא לי בלבאי, ואנא דחיל אחת ממך ומשפש לי בלבי, ואני פוחד מלשאל ממך, ואמרת, אם נשאל - פוחד אני שמא